

въдъ е билъ подложенъ на подробенъ прѣгледъ въ II-то отдѣление на императорската канцелария отъ една специална комисия съ прѣдседателъ статсъ-секретаря князь *С. Н. Урусовъ* и членове: неговия помощникъ *Брунъ*, поддиректора на азиатския департаментъ — щатския съвѣтникъ *Мелниковъ* и петербургския професоръ по държавно право *Градовски*⁹⁾.

Какви сж били направенитѣ въ Петербургъ измѣнения, точно не е установено. Но по всичко изглежда, особено отъ съкръщенията въ проекта и отъ значителнитѣ размѣствания на неговитѣ членове, че измѣненията и поправкитѣ сж били значителни¹⁰⁾. За сжщето свидѣтелствува и писмото на статсъ-секретаря *Гирсъ* до Дондуковъ-Корсаковъ подъ № 4123 отъ 27 декември 1878 г.¹¹⁾, къмъ което сж били приложени „всичкитѣ бѣлѣжки, направени върху проекта, а сжщо и измѣнениятъ, споредъ тия бѣлѣжки, проекто-уставъ“.

Обаче независимо отъ това, руското правителство респ. рускиятъ държавенъ секретаръ *Гирсъ* „счелъ за свой дългъ, да добави още нѣколко бѣлѣжки“ върху проекто-устава, слѣдъ неговото „окончателно редактиране“ въ Петербургъ. Една частъ отъ тия „бѣлѣжки“, изброени въ поменатото писмо, засѣгатъ въпроса за васалнитѣ отношения на княжеството къмъ Турция, други прѣпоръчватъ да се съкрати срокътъ за поданството по отношение на българитѣ отъ Източна-Румелия, трети сж отъ редакционенъ характеръ, и най-сетнѣ на усмотрѣнието на руския комисаръ се прѣдоставя да рѣши споредъ мѣстнитѣ условия, дали правото на княжеското намѣстничество (особено въ случаитѣ на чл. 151 отъ конституцията) да се запази за Министерския съвѣтъ при сжществуването на „Държавенъ съвѣтъ“. „Като внесете въ прѣгледания проекто-уставъ прѣдлаганитѣ тукъ измѣнения“, казва се въ края на писмото до руския комисаръ, ще прѣдоставите на Народното

9) *Матвѣевъ*, Болгарія послѣ берлинскаго конгресса, Петербургъ, 1887, стр. 26 заб. 1, твърди, че професоръ *Градовски* отказалъ да участвува въ комисията, понеже, безъ да познава основнобългарския народенъ битъ, той се счелъ некомпетентенъ да се произнася за формата и организацията на българското управление. — *Милуковъ*, Българската конституция, стр. 16, поддържа, че и другитѣ членове на комисията „сжщо се отнесли съвършено формално къмъ своята задача“, като по всѣка вѣроятностъ сж се задоволили само, да внесатъ „параграфитѣ за православната вѣра, съответни на руския основенъ законъ“.

¹⁰⁾ Св. *Оясный*, въ цитираното съчинение, стр. 8 — 10.

¹¹⁾ Това писмо е публикувано при *Оясный*, *ibid.* стр. 7 — 10 и въ прѣводъ при *Баламезовъ*, Нашата конституция, часть I, стр. 47 и слѣдн.